

Debreceni Ítéltábla

Bf.III.650/2008/4. szám

A MAGYAR KÖZTÁRSASÁG NEVÉBEN!

A Debreceni Ítéltábla, mint másodfokú bíróság a Debrecenben, 2009. március 12. napján tartott nyilvános ülésen meghozta a következő

v é g z é s t :

Az életveszélyt okozó testi sértés büntette és más bűncselekmény miatt I.rendű vádlott és társai ellen indított büntető ügyben a Borsod-Abaúj-Zemplén Megyei Bíróság 2008. szeptember 17. napján kihirdetett 6.B.1735/2007/55. számú ítéletének a fellebbezéssel érintett vádlottakra vonatkozó részét helybenhagyja azzal, hogy III. r. vádlottal szemben a halmazati büntetés kiszabására

1 rb. társtettesként elkövetett garázdaság büntette,

1 rb. garázdaság büntette [Btk. 271. § (1) bekezdés (2) bekezdés a/pont],

1 rb. garázdaság vétsége [Btk. 271. § (1) bekezdés] é s

1 rb. könnyű testi sértés vétsége [Btk. 170. § (1) bekezdés] miatt került sor.

A nyilvános ülésen 13.900 (tizenháromezer-kilencszáz) Ft, III. r. vádlottat terhelő bűnügyi költség merült fel.

Indokolás:

Az első fokú ítélet kihirdetését követően I. r., III. r. vádlottak és védőik elsősorban bizonyítékok hiányában történő felmentés, másodsorban a büntetések enyhítése céljából jelentettek be fellebbezést.

Az ügyész az ítéletet tudomásul vette.

A fellebbviteli főügyészség az átiratában a védelmi jogorvoslatokat alaptalannak tartotta, ezzel együtt az első fokú ítélet megváltoztatását indítványozta azzal, hogy az ítéltábla a perorvoslattal érintett két vádlott bűnösségét súlyos testi sértés büntettének kísérletében is mondja ki I.sz.sértett bántalmazása kapcsán, egyebekben az ítélet helybenhagyását tartotta indokoltnak.

Az első fokú bíróság határozata II. r. vádlott esetében első fokon jogerőre emelkedett, ezért e vádlott tekintetében a Be. 349. §-ának (1) bekezdése alapján az ítéletábra a felülbírálatot mellőzte.

A megyei bíróság határozatát a Be. 348. §-ának (1) bekezdése alapján az azt megelőző bírósági eljárással együtt, a Be. 361. §-ának (1) bekezdésére figyelemmel nyilvános ülésen bírálta felül I. r. és III. r. vádlottak vonatkozásában.

A másodfokú bíróság megállapította, hogy a megyei bíróság az eljárási szabályokat maradéktalanul betartva folytatta le a bizonyítási eljárást, beszerezte a bűncselekmények elbírálása szempontjából szükséges és lehetséges bizonyítékokat, amelyeket mérlegelési körébe vont. A rendelkezésére álló számos tanúvallomás, valamint a vádlott-társak részben terhelő nyilatkozata, továbbá az egyéb bizonyítékok (felismerésre bemutatási jegyzőkönyvek, orvos-szakértői vélemény) alapján meggyőző és logikus indokát adta annak, hogy miért állapítható meg kétséget kizáróan, hogy I. r. vádlott kezében volt csak kés, így csak és kizárólag ő okozhatta a két sértettnek a szúrásos sérüléseket. Helytálló érvelés alapján rögzítette III. r. vádlott részvételét és annak módját a cselekménysorban.

Az első fokú bíróság a rendelkezésére álló bizonyítékokat értékelő tevékenységéről indokolási kötelezettségének körültekintően és messzemenően eleget téve, hibátlan logikai úton haladva, hiánytalan történeti tényállást állapított meg, amely irányadó a másodfokú bíróság számára.

A megyei bíróságnak I. r. és III. r. vádlottak bűnösségére levont következtetése helyes, és törvényes az elkövetett bűncselekmények jogi minősítése is. E körben - utalva a fellebbviteli főügyészség átiratában rögzítettekre - az ítéletábra nem látott törvényes lehetőséget a súlyos testi sértés büntette kísérletének megállapítására az érintett két vádlott vonatkozásában. Az első fokú bíróság által megállapított tényállás azt tartalmazza, hogy a „... vádlottak I.sz.sértettre támadtak oly módon, hogy mindhárom vádlott ütötte őt - az eljárás során pontosan meg nem állapítható módon és alkalommal -, ütlegetésüket még akkor is folytatták, miután I.sz.sértett kapujuk előtt a földre esett, a három vádlott testszerte rugdalta az immár földön fekvő személyt.” (ítélet 7. oldal első bekezdése).

I.sz. sértett a bántalmazást követően a vállát fájlalta, orvostól nem járt. A rúgások számára, erejére, nem utolsó sorban irányára tehát nem áll rendelkezésre olyan kétséget kizáró bizonyíték, amelyből azt a következtetést lehetne levonni, hogy a vádlottak szándéka súlyos testi sértés okozására irányult.

Mindezek alapján az ítéletábra álláspontja szerint nem lehet I. r. és III. r. vádlottak bűnösségét kimondani a Btk. 170. §-ának (1) bekezdésébe ütköző, de a (2) bekezdés szerint minősülő és büntetendő súlyos testi sértés büntetettének a Btk. 16. §-a szerinti kísérletében.

A megyei bíróság III. r. vádlottal szemben halmazati büntetést szabott ki, azonban a rendelkező részből nem állapítható meg, hogy mely bűncselekmények képeznek halmazatot. Az első fokú bíróság a korábbi próbára bocsátást kimondó rendelkezést hatályon kívül helyezte - helyesen - a Be. 330. §-ának (4) bekezdése alapján (hiszen nem

különleges eljárás keretében rendelkezett). A próbára bocsátás megszüntetését követően az azzal érintett bűncselekmények, valamint a jelen eljárásban elbírált bűncselekmény miatt kell a halmazati büntetést kiszabni. Az ítélet tábla ezért valamennyi bűncselekményt megnevezte a Be. 258. §-a (2) bekezdésének d/ pontjában foglaltaknak megfelelően, s kimondta, hogy ezek miatt történt a büntetés kiszabása.

Az első fokú bíróság jórészt feltárta a vádlottak javára és terhére értékelhető bűnösségi körülményeket, amelyeket azonban helyesbíteni szükséges.

Az ítélet tábla I. r. vádlott esetében mellőzi az enyhítő körülmények sorából a „cselekmény elkövetése óta eltelt hosszabb időt”. A bűncselekmények elkövetése 2007. február 1. napján történt. Az első fokú ítélethozatalra másfél év után került sor és a határozat jogerőre emelkedése is közel két év után megtörtént. Az e vádlott terhére rótt bűncselekmény büntetési tétele 2-8 évig terjedő szabadságvesztés, amelynek felső határa - a halmazati szabályok miatt - még emelkedik is. Ezért a büntetési tételkeret alsó határához közeli időmúlás egy több vádlottas, több cselekményes büntetőügyben semmiképpen nem értékelendő a terhelt javára.

E vádlott vonatkozásában nemcsak a garázda, hanem a testi épség elleni bűncselekmények kapcsán is súlyosító körülmény az ittas állapotban való elkövetés, ugyanakkor mellőzendő a bűncselekmény eszközének különösen veszélyesként való értékelése.

Az eszközt többnyire akkor kell különösen veszélyesnek értékelni, ha az adott módon használva azt, a szándékoltnál súlyosabb sérülés, eredmény előidézésére alkalmas.

Az eljárás során a bűncselekmény eszköze (kés) nem került elő, ezért pontos paramétereiről sem lehetett állást foglalni, így annak különösen veszélyes voltát sem lehet megállapítani.

III. r. vádlott tekintetében további súlyosító hatása van a többszörös halmazatnak.

Az ítélet tábla álláspontja az, hogy a felülbírálattal érintett két vádlottal szemben kiszabott szabadságvesztés tartama semmiképpen nem tekinthető eltúlzottnak, figyelemmel az elbírált cselekmények többszörös halmazatára, valamint provokáló, kezdeményező szerepükre. A büntetések arányban állnak az elkövetett bűncselekmények tárgyi súlyával, a bűnösségi körülményekkel, nem utolsósorban I.rendű és III.rendű vádlottak személyében rejlő társadalomra veszélyességük fokával. Mindezek alapján a másodfokú bíróság a vádlottak büntetésének enyhítésére nem látott törvényes lehetőséget, ahogy a felmentésükre irányuló védelmi perorvoslatok sem foghattak helyt, hiszen a bizonyítékok mérlegelésével megállapított tényállást támadják. Ez megalapozott tényállás esetén eredményre nem vezethet, mivel a bizonyítékok felülmérlegelésére a másodfokú bíróságnak ez esetben nincs törvényes lehetősége.

Az eddig írtakra figyelemmel az ítélet tábla a megyei bíróság ítéletét a Be. 371. §-ának (1) bekezdése alapján I. r. és III. r. vádlottak vonatkozásában helybenhagyta a rendelkező részben írt pontosítással.

A fellebbezési eljárásban III. r. vádlott esetében merült fel bűnügyi költség, amelynek a viselésére a Be. 381. §-ának (1) bekezdése alapján kötelezte e vádlottat a másodfokú bíróság.

D e b r e c e n , 2009. március 12.

Dr. Ficsór Gabriella s.k. a tanács elnöke, Dr. Diószegi Attila s.k. a tanács tagja, előadó,
Dr. Szabó József s.k. a tanács tagja

Z á r a d é k :

A Borsod-Abaúj-Zemplén Megyei Bíróság 6.B.1735/2007/55. számú ítélete a másodfokú végzéssel I. r. és III. r. vádlottak vonatkozásában is jogerős, és III. r. vádlott szabadságvesztése kivételével végrehajtható.

Debrecen, 2009. március 12.

. Ficsór Gabriella s.k.
a tanács elnöke